

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Peccatum Veniale macula animæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Peccatum veniale, Macula
anima.

Primum peccati venialis damnum est, quod macula & contaminet animam. Quia peccatum veniale non tanta & tam grauis macula sit, quam est peccatum mortale; nihilominus vera aliqua & intrinseca macula est; siquidem peccatum veniale & suam foris malitiam intrinsecam, cum sit actus quidam inordinatus contra rationem, ergo & suam habet maculam: quae macula moralis nihil aliud est, quam deordinatio quaedam moralis; ergo est macula & deturpatio animae. Hanc doctrinam declarat S. Thomas hoc exemplo: *Sicut in aliquo corpore contingit esse maculam duplici modo: uno modo per priuationem, V. g. coloris; alio modo per inductionem alicuius impediens colorem, puta linteum pulueris; ita & in animam inducitur macula: primo modo peccatum mortale, secundo veniale, quod non tollit gratiam, sed eam duntaxat impedit quantum ad operationem.* Considera igitur pulchram imaginem & similitudinem Dei, quae animae nostrae, mediante Gratia, inest: & quae ratione deinde peccatum veniale quamuis non tollat imaginis substantiam, nihilominus pulchritudinem eius & decorem cooperiat, efficitque, ne forissecus in actibus, vti deberet, compareat; & quod magis multiplicentur peccata venialia, eodem modo puluis, quo obducatur, adaugeatur: vnde miseratus est diues, quia nihil ei profuit diuitiarum suarum; pulchra autem sua non gaudet pulchritudine. Explicatur eadem veritas alio quodam simili exemplo: sicut in corpore operitur duplex nitor & splendor: vnus coloris, & intrinsecus; luminis alter; & extrinsecus; ad eundem modum in anima est splendor intrinsecus, Gratiae scilicet habitualis; & extrinsecus, nempe, Gratiae actualis. Peccatum mortale est macula tollens primum lumen; peccatum veniale est macula tollens secundum.

Peccatum veniale, Offensa Dei.

Peccatum veniale non solum est macula contaminans & deturpans animam, verum etiam offensa est, quia displicet Deo, ergo offendit: Et iuxta hunc sensum de peccatis venialibus locutus est Apostolus, quando dixit: *In multis offendimus omnes*, puta, in multis occasionibus, quae sunt peccata venialia. Praeterea probatur: quia peccatum veniale modo suo est *aversio à Deo, & conversio ad creaturam*, eum peccans peccato veniali eo ipso ad Deum se referre nequeat: ergo qui peccat venialiter, in quantum tale committit peccatum, certo quodam modo à Deo aversus & alienus est, est conversus quoque ad creaturas, veluti ad obiectum non referibile ad Deum, esto rationem ultimi finis in tali obiecto non collocet.

Hinc colligitur, quantum damnum conferat peccatum veniale, quando semoto rationis freno & timore Dei iuxta sensualitatis exigentiam multiplicatur. Quia quamdiu anima in malo illo habitu constituta est, non facit aliud, nisi continuo offendere Deum, & non nisi Deo displicere studet, & exiguam valde illius curam & existimationem se habere demonstrat. Quid faceret Dominus, si domi suae famulum haberet continuo inobedientem in rebus etiam minimis & ordinariis: & Dominus iubente hoc, ille ageret aliud: & tamen non eriperet ei honorem aut vitam, nihil tamen curaret, quod Dominum offendar, & ad indignationem provocet? Profecto huiusmodi famulo pronunciaré & ominari possemus, non diutius eum in domo & in gratia Domini sui perseveraturam. Hoc idem facile continget ei, qui nullam peccatorum venialium evitandorum curam habet, eod quod ea non graues sed leues Dei offensas esse existimet: quia licet peccatum veniale respectu mortalis offensa leuis censeatur, consideratum tamen in se ipso & in ordine ad summam & infinitam Maiestatem personae offensa, & ad vilitatem personae offendentis valde grauis offensa censenda, & vt talis odio habenda & abhorrenda est, ac Diuinâ patrocinate Gratiâ curandum, nè vnquam incurramus peccata deliberata & voluntaria, etiam venialia.